

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Eiusdem Ad Nestorivm, Post Vnitatem inter orientales & sanctissimum
Cyrillum factam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO
CHRISTI
553

rundinibus occiderunt, sicut arbitrantur: at Deus per prophetam clamat: Pastores plurimi corruerunt vineas meas, contaminauerunt portionem meam, posuerunt portionem meam amabilem in desertum inuium. Ier. 12.

EPISTOLA THEODORITI AD EPISCOPVM
Andream Samofatenum scripta ab Epheso.

AB Epheso scribens saluto tuam sanctitatem, quam beatifico quidem infirmitatis, amabilem vero Deo existimo, quoniam auditu, non experimento, cognouit mala quæ hic facta sunt, mala omnem rationis vim superantia, & historicam uincencia narrationem, continuisque lacrymis & perpetuis fletibus digna. Periclitatur enim ecclesiæ corpus dirumpi, magis id uero iam incisionem suscepit, nisi ille sapiens medicus diuisa & putrefacta membra resciret & coniungeret. Insanit iterum Aegyptus aduersus Deum, & bellat cum Mose & Aaron & famulis eius, & plurima pars Israhel aduersariis consensit, nimis uero pauci sunt sani, qui & pro pietate labores sponte sustinent. Deculcata sunt pietatis uenerabilia. Illi qui depositi sunt, sacerdotalia ministeria peragunt: & qui deposuerunt, domi sedent gementes. Illi qui cum depositis excommunicati sunt, depositos liberauerunt depositione, sicut arbitrati sunt. Talem ludunt Synodum Aegyptii, & Palæstini, & Pontici, & Asiani, & cum his Occasus. Plurima enim pars orbis terrarum morbum suscepit. Quales mimi ridiculorum in tempore impietatis, sic pietatem in comædia deluserunt? Qualis uero comædiæ scriptor talem unquam fabulam recitauerit? Qualis uero tragædiæ poeta digne fletus eorum conscripserit? Tanta & talia Dei ecclesiæ mala insultauerunt: magis uero breuissimam particulam narraui eorum quæ præsumpta sunt.

EIVSDEM AD NESTORIVM, POST VNITATEM
inter orientales & sanctissimum Cyrillum factam.

Domino meo reuerendissimo, & religiosissimo, & sanctissimo patri episcopo Nestorio, Theodoritus in Domino gaudere.

QUOD non urbana conuersatione delector, nec seculari curatione, nec gloria, nec altis sedibus sum alligatus, arbitror scire tuam sanctitatem. Licet enim & nihil aliud, ipsa tamen solitudo ciuitatis quam gubernare sortitus sum, sufficit hanc me philoso-

Concil. Tom. 12.

S ij

phiam docere. Non solum enim solitudinem, sed etiam plurimos habet rerum tumultus, qui possunt facere pigros etiam eos qui valde eis gaudent. Nemo igitur persuadeat tuæ sanctitati, quod ego episcopalem sedem cupiens, cohibendo oculos meos, tamquam orthodoxas suscepi Aegyptiacas literas. Vt enim cum ipsa veritate dicam, sæpius eas perlegi, & subtiliter discussi, & hæretica illas amaritudine liberatas esse inueni, & timui quamdam maculam eis imponere: & certe in odio habens quam alius quidam, patrem illarum, tamquam auctorem tumultuum existentem orbis terrarum: & spero nullas pœnas sustinere huius gratia in die iudicii, quoniam intentionem iustus iudex exquirat. His vero quæ aduersus tuam sanctitatem iniuste & contra leges facta sunt, nec si ambas manus meas aliquis incidet, patiar consentire, diuina videlicet gratia me adiuuante, & infirmitatem animæ supportante. Et hoc certum etiam exigentibus per literas feci: direxi vero etiam tuæ sanctitati, quæ rescripsimus ad ea quæ scripsit nobis, ut cognoscas quod nullum nos tempus propter diuinam virtutem mutauit: nec multipedes vel versipelliones docuit, quorum hi quidem petras, illi folia per colorem imitantur. Vniuersam fraternitatem, quæ tecum est, in Domino ego & qui mecum sunt plurimum salutamus.

THEODORITI AD IOANNEM
episcopum Antiochia.

QVONIAM sapienter gubernat Deus, & nostræ prouidens concordie, & populorum procurans salutem, congregare nos in unum præparauit, & consonantes sibi omnium ostendit voluntates. Communiter enim perlegentes Aegyptiacas literas, & examinantes earum subtiliter sensum, inuenimus consonantes dictis a nobis eas quæ inde directæ sunt, & palam contrarias duodecim capitulis, quibus usque ad præsens, ut alienis a pietate, repugnantes permansimus. Nam illa quidem habebant, carnaliter carnem factum esse Dei Verbum, & per substantiam unitatem, & conuentum per unitatem naturalem, & Deum Verbum primogenitum factum ex mortuis. Abdicabant vero & uocum diuisionem quæ de Domino factæ sunt: & alia vero adhæc habebant apostolicis quidem aliena, hæreticorum vero germina rixantium. Quæ uero nunc directæ sunt, euangelica generositate decorantur.